

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XXIII.

GIRONA, X AGOST M.CM.XXXII.

NVM. CCLVIII

REDACCIO I ADMINISTRACIO: RAMBLA LLIBERTAT, 12

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Girona, 1'50 pessetes semestre. Fora, 1'75 pessetes. Número solt, 50 céntims

Estranger: 5 pessetes anyals

LLOCS DE VENDA:

A GIRONA: Dalmáu Carles, Pla. S. A. i Kiosk Joana Marull.—BARCELONA: Magatzem de Música Ibèria Musical, Canuda, 45, i Musical Emporium, Rambla Canaletes, 9.

MADRID: I. Alier.—PARIS: Henri Lemoine i Cia. Rue Pigalle, 17

Orquestres :: Orquestrines :: Sextets :: Trios

S'HAN POSAT A LA VENDA

2.000 ballables, repertori modern, nacionals i americans
250 Fantasies i Seleccions de les obres de més èxit
de tots els autors.

PREUS EXTRAORDINARIAMENT ECONOMICS

Instrumental complet per a orquestrines

Lloc de venda: **CASA SOBREQÜÉS, GIRONA**

RADIO I RADIO-ELECTROLA

"LA VOZ DE SU AMO"

DE FAMA MUNDIAL

Sensibilitat

Selectivitat

Potència

Tonalitat

SALÓ D'AUDICIONS
I EXPOSICIÓ

CASA SOBREQÜÉS,
G I R O N A

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XXIII.

GIRONA, X AGOST M.CM.XXXII.

NVM. CCLVIII

PAU CASALS A GIRONA

PAU Casals s'ha complagut, una vegada més, en donar-nos una gentil prova del seu pregon amor per la nostra ciutat, amor que tots els gironins hem tingut ja el goig d'experimentar en mantes ocasions de recordança perenne.

El Mestre ens acaba d'expressar el seu desig de venir a Girona amb el fi de donar un concert quins ingressos seran destinats a fins benèfics.

Admirat Pau Casals! Volgut Mestre! Nosaltres que sabem apreciar en tot el seu alt valor la sinceritat d'aquest vostre afecte envers les nostres coses que ens commou i que tant ens honora, volem fer-nos-en dignes corresponent-vos com Vos mereixeu. Permeteu, dilecte Amic, que fem coincidir la vostra vinguda amb un acte, senzill en la forma com a Vos us plau, però solemne i grandíós en el fons com vos mereixeu. Perdoneu si ara per ara volem guardar per nosaltres el secret d'aquest acte ofrena de la nostra gratitud, tribut de la nostra admiració. La vostra modèstia, la vostra gran modèstia de Geni, no ens permet obrar altrament. Sabem però, que dintre la seva senzillesa, Vos hi sabreu veure l'amor íntim que l'inspira. Confiem en què Vos sabreu copsar la puresa de les nostres intencions. Tenim la certesa moral de què tot i la vostra modèstia, us omplenarà el cor de joia i que us sentireu pregonament commogut.

T...

S

O

B

R

E

Q

U

É

S

L'EDUCACIÓ MUSICAL DELS INFANTS

D E I X E M - H O E S T A R

ELS meus articles sustentadors d'una tesi, al meu entendre lògica, del que ha d'ésser l'educació musical dels infants, han suscitat una sèrie de comentaris dels meus contraopinants, que en realitat, no ténen res a veure amb el punt de vista que jo defenso. El que acabo de dir pot ésser una vegada més comprovat llegint el comentari que el mestre Francesc Pujol va publicar en «La Revista Musical Catalana» del darrer mes de Juny, a continuació del meu article «Tots estem d'acord».

El que propugno i vinc sostenint, és, que l'educació musical que es porti a les escoles, sigui la més adequada pel desenvolupament i depuració de les nostres característiques i costums racials, i, per consegüent, la que més eficaçment hagi de contribuir a formar el gust musical del nostre poble i a consolidar les nostres institucions. En això, estic segur que tots estem d'acord.

La confusió neix en l'apreciació distinta que sembla hi ha respecte els procediments més recomanables per assolir un objectiu comú. Doncs bé; davant l'ambigüetat amb que ha estat tractat aquest problema pels meus contraopinants, m'és impossible d'establir les diferències d'apreciació que hi pugui haver entre el criteri de l'il·lustre sub-director de l'Orfeó Català i el per mi exposat. Jo estic persuadit que cinc minuts de sincera conversa bastarien per a posar-nos d'acord. Però, davant el caire personal, d'una subjectivitat absoluta, que els més contraopinants donen a llurs rèpliques, és evident, que els que preconotzem una solució lògica del problema, desproveïda de tot convencionalisme individual creat i per crear, esgotariem pous de tinta en va.

Dissortadament ha estat impossible d'aconseguir una discussió serena del problema musical escolar, discussió, que en aquests moments, hauria estat d'una oportunitat i una eficàcia decisives. Als meus arguments d'ordre estrictament professional, hom ha replicat únicament dient, que jo tracto de desprestígiar un nom. Això no és cert. Jo no tracto de desprestígiar ningú. El que he fet, ha estat defensar una tesi contrària a la que generalment ha estat sustentada a Catalunya que conceptiu fonamentalment equivocada, i, que em consta, que en llur fur intern, comparteixen amb mi la immensa majoria dels meus col·legues. Els punts fonamentals de la meva

tesi i els de la tesi contrària consten en escrits que poden ésser perfectament cotejats.

El que no està bé, és, desenfocar intencionadament una discussió rebaixant-la a termes personals per tal de trèurer-li importància. Si seguïssim per aquest camí, no fóra possible d'establir a Catalunya cap control damunt dels que trobant-se millor situats, vulguessin imposar a tots llur criteri, suggestionats, sovint, més per una simpatia personal, que per un coneixement profund del problema que es discuteix.

El mestre Pujol, afirma que s'até rigurosament als fets, per a prodigar fervents elogis personals al seu patrocinat, que jo, naturalment, no tinc cap interès a rebaixar. I el curiós del cas, és, que jo he d'atendre'm als mateixos fets—que he estudiat el més objectivament possible—per a treure'n conseqüències fonamentalment distintes, quan al seu valor pedagògic-musical, sense però negar—i això cal tenir-ho en compte—el que en un altre aspecte puguin tenir, que no em correspon a mi d'examinar.

Sab perfectament el mestre Pujol, que la confusió prové d'aquest afany, molt noble i humà, i per consegüent, excusable, de defensar a ultrança els interessos de les persones que ens són volgudes, i que sovint, inconscientment, col·loquem per damunt de les conveniències generals.

A mi, a l'escola, m'interessa tot el que musicalment es troba a l'abast de la intel·ligència i de la sensibilitat de l'infant. Per consegüent, l'orfeó infantil a l'escola, m'interessa com una lògica i bella conseqüència d'un coneixement perfecte dels elements fonamentalment musicals. La gimnàstica rítmica m'interessa com a complement educatiu, i les cançons de joc, com un esbargiment més propi d'ésser efectuat en les hores d'esplai, que en les de classe. Per altra part, és evident que aquestes pràctiques no tenen cap valor educatiu musical, sinó són convenientment sustentades pel coneixement estricte de les pràctiques fonamentals, les quals, requereixen unes aptituds i una vocació ben distintes de les que basta posseir per l'ensenyament de les pràctiques complementàries. La qüestió, enfocada en aquest sentit, és evidentment clara i convida a sostenir una polèmica professional que resultaria ben interessant. Però davant la insistència dels meus contraopinants a rebaixar la qüestió a termes personals, el millor és, deixar-ho estar. No obstant, davant les més o menys probabilitats que hi ha de que les coses de Catalunya siguin endegades i resoltes pels catalans, els

músics haurien de procurar de donar la sensació d'una independència de criteri que actualment es manifesta en ben comptats casos. Mentre no sigui així i no hi hagi en les nostres discussions més equanimitat, i també una més generosa humanitat, la capacitat dels nostres músics no donarà pas el rendiment que donaria en un altre país, on la nostra classe professional tingués el cor obert a totes les idees ben contràries, per sospesar-les i estudiar-les cadascú amb un criteri propi, personal, puix que al fi i al cap, si en la opinió pública hi hagués un criteri determinat, no fóra més que una còpia o una conseqüència del estat d'esperit dels que en un aspecte determinat de la cultura la representen.

M A N U E L   B O R G U N Y Ó

L ' H U M O R   D E L S   M U S I C S

L' *Emili Pelaia*, distingit violinista resident a Buenos Aires, és ensems un atrapador de sensacionalismes.

Escolteu *Gálvez* escolteu (va dir-me un dia). Al diari *La Prensa* de nostra vila (el diari més important de l'Argentina) hi he trobat aquest anunci:

«Sirvienta para Academia de Música; sueldo y se le enseña *cualquier* instrumento. Sarmiento 1850.»

— Home això no té importància. Jo en vaig llegir un altre que deia textualment:

«Señorita violinista, se precisa, que sea *joven y bonita* para tocar de noche solamente.»

A l'edifici antic de l'*Escola Municipal de Música* (recó del Parc de la Ciutadella) va entrar un dia una noia molt poruga.

Era en època d'exàmens.

Ella, deixeble del mestre *Pla* de la sucursal de Gràcia, s'havia d'examinar de piano.

No coneixia més que el mestre *Nicolau*, en *Millet* i en *Canals* de la casa pairal... que visitava per primera volta.

Havia romàs enraonant amb en *Minis* (el conserje) asseguda, en la petita «cabina» que servia de porteria.

Enfront hi havia una porta

Al cap d'una estona que guitava les cares compungides dels actors de «la tragèdia clàssica» (els examinadors i els examinants), se n'adona de què en *Canals* obra enfurismat la porta frontera i s'hi endinsa amb mal humor. ¡Carai, carai! pensa la noia... deu anar a examen, tan mal carat.

Passa una estona i en *Canals* surt... tranquil, somrient, beatífic.

Curiosa, la interfecta interpel·la en *Minis*.

—¿Què ja ha acabat el *Sr. Canals* d'examinar? ¿Hauran tret bones notes els seus deixebles, oi?

—¿Allò es la sala d'examen, veritat?

En *Minis* s'excusa. — No senyoreta no, allò no és la sala, allí no examinen.

—Caram, com que he vist que entrava ferreny i sortia aixurit. — ¿Què és doncs allò?... ¿el despatx del Director?

—Tampoc, senyoreta. —Miri, dispensi, però no sé com dir-li.

—¿Que és «el quarto de les rates»? ¡juí!... quina por!

—No, no. No s'espanti. Ni es «quarto de les rates», ni direcció, ni sala d'examen.

Aquella porta on ha entrat el *Sr. Canals* tan indignat i n'ha sortit tant satisfet, és... és... el *Water-closet*.

—¡¡Ah!! *respiro*.

—(¡¡Esperi's que tanquin la porta, senyoreta!!)

Peret Oliva del Centre Autonomista de Gràcia s'en va cap al teatre *Bosque* a veurer *Lohengrin*.

Ell ja sabia prou que hi sortia un «cigne». I per això mateix en acabar el segon acte se n'extranyava de no haver-lo vist encara.

En llevar-se el teló al tercer, l'escena era fosca.

«Malo, malo... veiam si «em passarà», maleit siga».

Per si un cas, s'assabenta del veí, bo i preguntant-li:

—¿Què no surt el «cigne» encara?

¿Quin «cigne»?

—¡I doncs!... el del *Lohengrin*.

—Però, escolti (li fa l'altre). ¿Què no sab que l'han canviada per la *Carmen* l'òpera d'aquesta nit.

¿*Carmen?* — ¿*Carmen?*.....

—Me'n vaig. *Me la sé de memoria la «Carmen», voto-va l'istu.*

B		G	Á	L	V	E	Z		B	E	L	L	I	D	O
B	A		R		C		E	L		O		N		A	

PER LA PROPIA DEFENSA

Instància presentada al senyor President de la Generalitat de Catalunya, per la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya. Diu així:

«La implantació del cine sonor i altres aparells de música mecànica, ha creat una situació tan crítica i desesperada al professorat músic espanyol i encara més al de Catalunya en raó de la seva cultura, que de no prendre mesures promptes i radicals causarà, no solament la desaparició dels veritaders professionals del Diví Art els quals després de grans esforços econòmics i llargs anys d'estudis es troben completament abandonats, sinó que també la més espantosa misèria s'apoderarà de les seves llars i famílies. A Catalunya solament, són 1.082 els professors perjudicats, o sigui més del 25 % del cens professional, i per tant la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya, genuina representació de tots ells, demanda amb tot respecte i energia, siguin adoptades les conclusions insertes al final de la present instància.

Malgrat tot això, exposarem abans les mesures preses per altres nacions: A Mèxic, les empreses poden utilitzar o no els conjunts, però venen obligades a executar l'Himne Nacional amb orquestra al començar i finalitzar els espectacles. A França i Itàlia són obligatoris els intermedis amb execució d'obres musicals per una orquestra. A Sidney, Lisboa i altres nacions, imposen fortes contribucions als salons i teatres on funcionen aparells mecànics, ultra els grans aranzels que graven llur entrada al país. A Nord Amèrica, els creadors del cine sonor, s'executen en els locals obres clàssiques per grans conjunts orquestrals. En el Londinenc Tivoli i altres salons de Londres, han estat novament contractats els conjunts orquestrals.

Davant de lo exposat, la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya, fa seves les següents conclusions: Reposició immediata dels conjunts que actuaven en tots els locals en els quals avui funciona la música mecànica en una o altra forma. Percepció del dret d'executant reconegut per la III Internacional. De no atendre's les anteriors conclusions, demanem el tancament de tots els Conservatoris i Centres d'Ensenyança Musical. Per la dignificació de l'Art i per la cultura pública demanem també sigui prohibida la radiació de discs. Convé remarcar en gran manera, que amb el cine mud, sortien per l'estranger *doscents millions de pessetes*, quantitat que avui arriba prop de **SISCENTS MILLIONS**. Esperem us servireu prendre amb la deguda consideració les justes demandes del present escrit.»

N O T I C I A R I

B. Gàlvez Bellido notabilíssim violoncel·lista i L. Maymí pianista, han donat un concert amb remarcable èxit al Círcol Mercantil d'Igualada amb la col·laboració de l'Orquestra Ceciliana sots la direcció del seu mestre M. Jordana.

§ En la Biblioteca Popular de Granollers féu la seva presentació l'Orquestra de Corda sots la direcció del nou mestre Joan Lambert. El programa del concert estava integrat de tres parts; omplien la primera i la segona, la suite «Holberg» de Grieg i «Concert en re» de J. S. Bach. En la tercera part hi figuraven cinc obres: «Sérénade» de J. Guy Ropartz; dues «Danses Orientals» de A. Pérez Moya; «Soir» de F. Schmit, i «Nocturn» de Borodin, transcripció feta pel propi mestre Lambert. L'èxit assolit per aquesta nova agrupació granollerina pot ben satisfer als seus components, especialment al mestre Lambert, les remarcables qualitats del qual tenim la certesa posaran a un nivell ben envejable a la novella Orquestra de Corda, el qual concert de presentació constituí un vertader triomf.

§ Ha estat nomenat mestre director de l'Escola Municipal de Música de Granollers el nostre dilecte amic i col·laborador el mestre Joan Lambert.

§ En la ciutat de Sabadell s'ha creat el Conservatori de Música, filial del Conservatori del Liceu de Barcelona. Ultra l'ensenyament de tots els ins-

truments, s'hi ha establert una secció d'educació musical que actuarà sots el guiatge del mestre Manuel Borguñó, qui tan s'ha distingit en aquests afers pedagògics.

§ L'Orquestra de Càmera de Sabadell que dirigeix el mestre Cassià Casademont, ha donat un concert a la Filarmònica de Tarragona, assolint un grandios èxit.

§ Ha tingut lloc a Sant Feliu de Guixols l'acte de la inauguració del monument a Garreta amb assistència de les autoritats i d'un públic bastant nombrós. Més tard es celebrà el concurs de cobles patrocinat per la Generalitat de Catalunya, assistint-hi els membres del Jurat designat a l'efecte, senyors Pau Casals, Toldrà i Llongueres. Va guanyar el concurs, la notabilíssima cobla «La Principal» de La Bisbal, la qual fou proclamada cobla de la Generalitat de Catalunya. Una concurrència ben extraordinària assistí a la festa vegent-hi en lloc de preferència ultra les personalitats polítiques, als mestres Pau Casals, Llongueres, Enric Casals i esposa, Toldrà i esposa, la violoncel·lista Francesca Vidal, Civil i esposa, Tharrats i esposa, Joaquim Serra, Monjo, Plaja, etc. etc. La llorejada cobla «La Principal» de La Bisbal, fou objecte d'una ovació tant entusiasta com sincera per la seva tasca meritíssima en tots conceptes.

§ Enric Casals, qui amb les seves composicions tant ha enriquit el repertori de la nostra dansa, ens oferirà molt breument una nova sardana titulada «Girona» en recordança de les hores que el mestre passà a la nostra ciutat. La nova sardana, serà donada a conèixer a Girona per una de les millors cobles, essent-hi convidat el seu autor per tal d'assistir a l'audició d'estrena.

PUBLICACIONS REBUDES

VIDES MODÉLIQUES, de Carles Rahola. — Carles Rahola ofereix als infants i joves llegidors, un conjunt de biografies de personatges que per les circumstàncies remarcables que han concorregut en llurs vides, han de constituir un poderós estimulant en les tendres mentalitats dels lectors. L'obreta està escrita amb aquella amable persuasió, amb aquella cordialitat i amb aquell estil senzill i delicat tan natural en Carles Rahola i tan adient a l'objecte del llibre. Ultra el seu alt valor en el camp pedagògic, representa doncs, aquesta obra un nou triomf de la bella prosa de Carles Rahola en el camp de la nostra literatura.—S.

Pianos "Cussó Spha"

verticals, de cua i combinats

Gran premi. — Exposició Universal de Milà 1906
Membre de Jurat. — Exposició de Brusel·les 1910
Exposició de Barcelona 1929
Exposició i venda. — Casa Sobrequés. — GIRONA

Editorial de Música Boileau

Única casa espanyola que ha publicat, en pulcres edicions, totes les obres d'estudi i concert dels grans mestres clàssics.

Exigeixin els senyors professors de música sempre l'Edició Ibèrica: és la millor presentada i més econòmica que totes les estrangeres.

Provença, 285, BARCELONA. Tel. N.º 75,136

Teresa Bosch

Professora de Música

Lliçons de piano elemental i superior, solfeig i teoria, preparació per les alumnes que cursen el Magisteri.
Classes particulars i a domicili.

Eximenis, 8 (Ave Maria) — GIRONA

DISPONIBLE

Música - Instruments

Fonògrafs - Radis

Discs - Accesoris

Abans de comprar visiti o consulti preus a

MUSICAL GRANADOS

Banys Nous, 8 (prop carrer Boqueria)

Telèfon 22926. — BARCELONA

Taller especialitzat en la reparació de tota classe d'instruments i construcció pròpia dels que componen el jazz.

Ensenyament del Violí

Curs de perfeccionament

E. TOLDRÀ

Carrer d' Aragó, núm. 360, 2.ª - BARCELONA

Henry Lemoine & C.^{ia}—PARIS

EDITORS DE MÚSICA

Extensíssim catàleg d'obres en tots els gèneres

Obres de concert, religioses i d'estudi

Publicacions contínues de totes les **novetats**.

J. Baró Güell

Lliçons de Solfeig. — Teoria. — Harmonia. — Contra-
punt. — Fuga. — Composició. — Instrumentació

Preparació per als alumnes que cursen el Magisteri

Calderers, 1-2.on — GIRONA

GUILLEM GARGANTA

Professor del Conservatori del Liceu

Pianista del «Sextet Granados» i del Quin-
tet Catala». — Cursos Elemental, Superior

i Perfeccionament. — Elissa, 14. Barcelona.

Acadèmia Marshall

Piano elemental, superior i curs de perfeccionament
Teoria i Harmonia

Direcció: F. Marshall. Rambla Catalunya, 106, pral.
BARCELONA

Acadèmia Farga

Solfeig, Piano, Violí, Cel'lo, Guitarra, Mandoli-
na, Cant, Composició, etc. Classes de conjunt ins-
trumental. Lliçons particulars i a domicili.

Rambla de Catalunya, 114. — Barcelona

ACADÈMIA CIVIL

DIRECTOR: F.^{co} Civil

Argenteria, 23, 1.er - GIRONA

Piano, Solfeig, Teoria, Harmonia, Composició
i Instrumentació.

ACADÈMIA AINAUD

Canuda, 31-2.ª (Sala Mozart). Barcelona
Solfeig i teoria de la música. Harmonia. Composi-
ció. Contrapunt i fuga. Harmonium. Cant. Piano.
Violí i viola. Música de Càmera. Conjunt instru-
mental. Cel'lo. — Cursos generals. — Classes parti-
culars a la Acadèmia i a domicili.

Gran Sala d'Audicions

Curs de Violoncel

per

SANTS SAGRERA

Balmes, 158, 2 on — BARCELONA

RAFAEL SERRA

Solfeig, teoria, cursos: elemental i supe-
rior de violí.

Lliçons particulars i a domicili.

Plaça de la República, 9-2.on. — GIRONA

Couesnon & C.^a - París

Cornetins, trompetes i altres ins-
truments.

Primers premis en totes les Expo-
sicions.

La marca Couesnon & C.^a és la
preferida per tot el professorat.

Set fàbriques.

Producció anual de més de 100.000
instruments.

Unió Musical Espanyola

DE BARCELONA S. A.,

Paseig de Gràcia, 54

Música. Pianos. Instruments:
«Les nostres cançons». Edi-
ció de melodies per a cant i
piano, dels nostres millors com-
positors.